

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/226/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714210753
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7714210753.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o maloletého Q. Š. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach dieťaťa rodičov Ing. Z. Š. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v J. Š. č. XX a Mgr. Š.Ď.O. Š. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v A. W. na M. ul. č. X za účasti Ing. Z. M. nar. XX.X.XXXX a N. M. nar. XX.X.XXXX obaja bývajúci v J. Š. č. XX v konaní o nariadenie predbežného opatrenia o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Michalovce z 30.6.2014 č.k. 15P 197/2014-35 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti starým rodičom maloletého N. M. a Z. M. nepribližovať sa k mal. Q. Š.Q. na vzdialenosť 500 m a zároveň, aby im súd uložil povinnosť nevstupovať dočasne do domu, v ktorom maloletý býva v J. Š. č. XX.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm.d/ a f/ O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie a jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel. Uviedol, že matka maloletého sa vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (spis Okresného súdu Michalovce 2P 192/2014) vyjadrila, že on sa mal s maloletým uzamknúť v aute a ihneď ho prikryť dekou, pričom sa domnievala, že prikryvanie bolo z dôvodu, aby nebolo počuť plač maloletého, začala sa obávať o svoj život a zdravie maloletého a následne sa on mal pokúšať odísť z miesta, s čím matka maloletého ani maloletý nesúhlasili a matka maloletého mala obavu z psychického šoku maloletého, ale aj fyzického zranenia maloletého. Matka však nepredložila žiaden hodnoverný dôkaz, ktorý by potvrdil jej tvrdenia a zároveň sa vôbec nevyjadrila k tomu, ako došlo k poškodeniu jeho motorového vozidla a tým k spáchaniu trestného činu poškodzovania cudzej veci, ako uvádzal vo svojom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Z uvedeného tvrdenia matky maloletého priamo vyplýva, že bola pri vozidle, keď on s maloletým sedel vo vozidle a teda bola pri spáchaní trestného činu poškodzovania cudzej veci, ako uviedol, pričom uvedeným konaním bol priamo ohrozený život a zdravie maloletého, ktorý videl uvedený útok z vozidla a na ktorého padali črepiny z rozbitého skla a skoro k prevaleniu predného výhľadového skla priamo na maloletého. Z fotodokumentácie, ktorá bola priložená ako dôkaz č. 16 k návrhu na predbežné opatrenie, je vidieť brutálnosť uvedeného činu (krvné stopy po celom vozidle) a miesta, kde všade črepiny zo skla padali a tým sa priamo matka maloletého aj jej rodičia priamo podieľali na úmyselnom ohrození života a zdravia maloletého, ktorý bol vo vozidle s ním a ktorého musel zakrývať dekou, aby nedošlo k väčšiemu ublíženiu na zdraví maloletého. Vyjadril názor, že hodnovernými dôkazmi preukázal, že bol bezprostredne ohrozený život, zdravie maloletého a jeho priaznivý vývoj 21.6.2014 pri brutálnom útoku na jeho vozidlo, kde sedel spolu s maloletým, ktorý vlastnými očami asi 20 minút videl rozbíjať auto, v ktorom sedel a padali na neho črepiny z rozbíjajúceho sa skla, čo bolo preukázané listinami a fotodokumentáciou, z čoho jednoznačne vyplýva, že starí rodičia maloletého zo strany matky nedokážu kontrolovať svoje chovanie a činy, čím je ich psychický stav tak hlboko narušený, že zotrvaním maloletého v ich blízkosti je priamo a bezprostredne ohrozený život a

zdravie maloletého a zároveň priamo ohrozený a narušený priaznivý vývoj maloletého, pretože pred očami maloletého bol priamo spáchaný trestný čin, ktorý ho dokonca ohrozoval na živote a zdraví, čím mu bol daný vzor násilného a brutálneho chovania. Predloženými hodnovernými dôkazmi preukázal, že bol bezprostredne ohrozený život a zdravie maloletého a to zapríčinením matky maloletého a jej rodičov, ktorí vôbec nehľadeli na život a zdravie dieťaťa, ktoré bolo vo vozidle, ale hľadeli iba na záujem vedomého a úmyselného poškodenia motorového vozidla a nekonali vôbec v záujme maloletého, ale ho vedome a úmyselne ohrozili na zdraví a živote. Na základe uvedených skutočností vyzýva odvolací súd, aby riešil túto situáciu a nezbavoval sa laxným a neuváženým rozhodnutím zodpovednosti za priamo hroziace ublíženie na živote a zdraví maloletého a uvedomil si, že už došlo k priamemu a bezprostrednému ohrozeniu života a zdravia maloletého, i k ohrozeniu a narušeniu priaznivého vývoja maloletého a v prípade, že dôjde k trvalým následkom ublížením na zdraví, prípadne ku smrti maloletého konaním starých rodičov zo strany matky, nebude možné už maloletému nijak pomôcť a žiadne následné rozhodnutie súdu už nebude môcť navrátiť život a zdravie maloletého, ktorý by mal byť v prvom rade ochraňovaný zákonom a touto spoločnosťou. V prípade, že maloletému bude ublížené na živote alebo zdraví, prípadne bude i naďalej ohrozený a narušený priaznivý vývoj maloletého a to nesprávnym a neuváženým rozhodnutím tohto súdu, je na svedomí každého sudcu, či senátu, v akej miere má zodpovednosť za spôsobený následok tohto konania a v každom prípade bude žalovaná Slovenská republika.

Matka, starí rodičia maloletého zo strany matky ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadrili.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Predbežné opatrenie predstavuje jeden zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariadení predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení a to z dôvodu, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia (vo veci samej) a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. O.s.p.). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia sa posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených, prípadne dodatočne predložených listín. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava (§ 115 ods. 1 O.s.p. a contrario, § 75 ods. 7 O.s.p.) sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu predbežného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu. Ak by v konaní o nariadenie predbežného opatrenia bolo potrebné trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený, pretože základnými znakmi predbežných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samotného označenia „predbežné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahov medzi účastníkmi a že nariadením predbežného opatrenia nezískava jeden z účastníkov silnejšie postavenie, nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne a hlavne predbežne upravuje určitý okruh vzťahov.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie podľa ust. § 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., oboznámil sa s uzneseniami Okresného súdu Michalovce z 9.4.2014 č.k. 22P 26/2014-28, Krajského súdu v Košiciach z 20.5.2014 č.k. 8CoP 202/2014-65, Okresného súdu Michalovce zo 17.4.2014 č.k. 18P 28/2014-76, Krajského súdu v Košiciach z 26.5.2014

č.k. 8CoP 214/2014-115 a Okresného súdu Michalovce z 30.6.2014 č.k. 2P 194/2014 a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a na zdôraznenie jeho správnosti len dodáva, že predpokladom nariadenia predbežného opatrenia je preukázanie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy maloletému dieťaťu, ktoré vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z návrhu otca a ani listín predložených k návrhu nevyplýva, že by brutalita a agresivita starých rodičov pri incidente 21.6.2014, ktorou otec odôvodňuje svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia smerovala vo vzťahu k maloletému dieťaťu v tom zmysle, že by starí rodičia chceli úmyselne poškodiť maloletého na živote a zdraví, ako to interpretuje otec maloletého, pričom z popisu celkovej situácie uvedenej v návrhu, ako aj v odvolaní otca je zjavné, že starí rodičia spolu s matkou maloletého sa snažili zabrániť otcovi, aby odviezol maloleté dieťa vzhľadom na to, že otec s dieťaťom už sedel v aute, ktorú situáciu zrejme vyhodnotili týmto spôsobom. Každopádne správanie sa starých rodičov a zúčastnenej matky bolo nepochybne nevhodné, avšak na uvedenom má podiel viny aj otec maloletého, ktorý s vedomím, že matka si to nepraje, maloletého vytiahol cez plot a zavrel sa s ním v aute (pokiaľ by bolo vozidlo odomknuté, nie je logické, že by sa starí rodičia a matka pokúšali dostať do vozidla cez okná). Pokiaľ matka bráni otcovi v riadnom stýkaní sa s maloletým, mal situáciu riešiť návrhom na nariadenie predbežného opatrenia o úprave styku s maloletým a nestupňovať napätie už aj tak vyhrotenej situácie medzi ním a matkou maloletého. Rodičia maloletého v dôsledku vzájomne negatívneho vzťahu spôsobeného rozpadom ich partnerského vzťahu zjavne nezvládajú riešenie vzájomných sporov, do ktorých vťahli aj maloleté dieťa, navyše do riešenia týchto problémov vstúpili aj rodičia matky maloletého, čo ešte viac eskaluje napätie v týchto vzťahoch, pričom za uvedený stav majú zodpovednosť obaja rodičia, ktorých rizikové správanie začína byť hrozbou pre maloleté dieťa predovšetkým po psychickej stránke. V danom prípade preto vyvstáva nevyhnutnosť psychoterapeutického vedenia rodičov, prípadne aj starých rodičov na skludnenie napätej situácie, najmä zlepšenia komunikačných schopností a uvedomovanie si spoločnej rodičovskej zodpovednosti za harmonický vývoj maloletého dieťaťa, pretože dieťa pre svoj zdravý psychický a fyzický vývoj potrebuje prítomnosť oboch rodičov, nakoľko jednostranná výchova dieťaťa má spravidla nepriaznivé následky na psychike dieťaťa a navyše dieťa má právo na starostlivosť zo strany oboch rodičov. Preto je vhodné, aby súd prvého stupňa po konzultácii s kolíznym opatrovníkom zväžil ingerenciu súdu do pomerov účastníkov nariadením výchovného opatrenia formou uloženia povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu v špecializovaných zariadeniach poradenských služieb na príslušnom referáte sociálnoprávných služieb úradu práce, sociálnych vecí a rodiny za účelom ukludnenia situácie v rodine a umožnenia rodičom vzájomne prehodnotiť svoje doterajšie postoje a konanie a to aj za účelom poskytnutia odbornej poradenskej pomoci pre nápravu ich vzájomnej komunikácie. Vzhľadom na to, že súd prvého stupňa správne a zákonne rozhodol o zamietnutí návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.